

DO BERINGIE za poučením i dobrodružstvím

Kde leží „ztracená“ Beringie?

Beringova úžina, která odděluje Tichý oceán od Severního ledového oceánu, je nepříliš hluboká – pouhých 30 až 50 metrů a široká necelých 90 kilometrů.

Je to přirozený průliv mezi asijským a severoamerickým kontinentem, který byl pojmenován na počest ruského mořeplavce a objevitele dánského původu Vituse Beringa, který se tudy plavil v roce 1728.

Během historie naší planety došlo několikrát k významnému poklesu a nárůstu vodní hladiny, což se projevilo nejvýrazněji před 10 tis. lety během doby ledové. Při poslední době ledové na začátku čtvrtohor došlo k výraznému poklesu hladiny asi o 85 m. Tak vystoupila souše v oblasti Beringova průlivu a obnažil se asi 1 600 km široký pruh kontinentálního šelfu. Vzniklá souš vytvořila spojnici mezi Asií a Amerikou, po které se dalo přejít suchou nohou. Tento pokles vodní hladiny umožnil v dějinách již několikrát migraci předchůdců nejen původních obyvatel Ameriky, ale samozřejmě také rostlin a živočichů mezi oběma kontinenty.

S postupujícím odtáváním pevninského zalednění byla Beringie opět zaplavena mořem, čímž vznikla dnes již známá Beringova úžina. Celková velikost oblasti Beringie má cca 2 mil. km².

BERINGIE v Brně

Ideou rozsáhlého projektu brněnské zoologické zahrady je upozornění na historickou roli pevninských mostů při formování flory a fauny na obou březích Beringovy úžiny – Ameriky a Asie a postupné vytvoření expozice zvířat z oblasti Beringovy úžiny.

